

Posudek bakalářské práce

Název: Kompetence mediátora se zaměřením na vzdělávání mediátorů

Autorka: Lucie Martinová

Oponentka práce: PhDr. Andrea Matoušková

Autorka formou své bakalářské práce zpracovala téma, které, jak v úvodu své práce píše, ji zaujalo natolik, že se rozhodla věnovat se mu více. Ve své práci se přitom zaměřila na popis procesu mediace, osoby mediátora a systému vzdělávání mediátorů. Cílem práce podle autorky bylo „komplexně postihnout činnost a kompetence mediátora“ s dalším „pojednáním o vzdělávání mediátorů v zemích Evropy a v ČR... za účelem zjištění, co by se na poskytovaných kurzech mediace mělo změnit a o co by tyto kurzy měly být obohaceny“ (str. 8 bakalářské práce). K tomuto účelu autorka vytvořila teoretickou část práce, kde popsala mediaci z hlediska její definice, samotného procesu a možného využití, včetně části, kde se věnuje rolí mediátora a jeho kompetencím uplatňovaným v mediaci. Praktickou část své práce pak autorka postavila na provedení dotazníkového šetření, jež provedla mezi mediátory v ČR, a na jeho následném vyhodnocení.

Je otázkou, z jakého důvodu autorka v práci neuvedla, že se v této oblasti sama aktivně pohybuje (včetně toho, že absolvovala řadu vzdělávacích aktivit v této oblasti), protože propojení její vlastní zkušenosti s teorií mohlo být v práci jediné přínosné. Autorka navíc v práci uvádí řadu doporučení a vzhledem k tomu, že neuvádí zdroj, odkud tato doporučení čerpá, lze se domnívat, že se jedná o její doporučení, k nimž došla svou vlastní praxí mediátorky.

Z mého pohledu práce obsahuje řadu zajímavých témat, kterým se autorka ve vztahu k tématu mediace věnuje. Snaha autorky postihnout takové množství témat (např. definice mediace, popis procesu mediace, dovednosti potřebné pro práci mediátora, kompetence mediátora, možnosti uplatnění mediace v justici, obtížné momenty mediace a možné způsoby jejich řešení, popis systému vzdělávání mediátorů v Evropě a v ČR, právní kontext uplatnění mediace v ČR v dnešní době a s výhledem po přijetí zákona o mediaci v netrestních věcech a další) se bohužel v práci nepříznivě projevila tím, že práce působí ve svém obsahu nepřehledně, množstvím zvolených témat potenciální čtenáři zahlcuje a čtenáře málo znalé tématu mediace může zmást.

Poprvé, z mého pohledu, autorka téma obsahově strukturuje na str. 17, kde popisuje průběh mediace. S touto kapitolou by bylo např. vhodné spojit následující dvě kapitoly, ve kterých se autorka věnovala členění profese mediátora na úkoly a podúkoly a členění profese mediátora na profesionální činnosti a její části. Na druhou stranu pozitivně hodnotím kapitolu na str. 21-23, kde autorka popisuje kritéria úspěchu profese mediátora, jež obsahuje i doporučení. Bohužel zde není uveden zdroj, takže předpokládám, že je to autorčin vlastní text vycházející z její vlastní zkušenosti z profese mediátorky. Kapitola nazvaná autorkou „Inventář činnostních elementů, které jsou z hlediska kritéria úspěchu uzlová“ znamená pro čtenáře nezasvěceného v tématu mediace z hlediska možné srozumitelnosti poněkud tvrdší oříšek.

Autorka v práci bohužel neuvádí odkazy na zdroje, ze kterých čerpala, např. blíže nevysvětluje pojem BATNA (*uvádí jen významový překlad z angličtiny*), neuvádí zdroj, ze kterého vychází při svém rozdělení stran mediace na osoby „iniciátor a respondent“.

Pozitivně hodnotím kapitolu 3.5.2., ve které se autorka věnuje popisu možných obtíží v průběhu mediace a doporučuje možnosti jejich zvládnutí. Opět ale neuvádí, z čeho vychází a odkud je čerpá. Kapitola týkající se popisu systému vzdělávání mediátorů ve vybraných evropských zemích je přínosná zejména tím, že přináší informace o příkladech ze zahraničí. Není ale vůbec zjistitelné, odkud autorka informace načerpala. Pozitivně na druhou stranu hodnotím popis autorky, jež se týká oblasti možností vzdělávání mediátorů v rámci ČR.

V praktické části se autorka věnuje dotazníkovému šetření, které provedla mezi mediátory, jež absolvovali školení v rámci dvou vybraných institucí – organizace Partners Czech o.p.s. a Asociace mediátorů ČR. Chybí zde ale popis respondentů, např. z hlediska jejich pohlaví, věku, vzdělání, rozsahu mediátorské zkušenosti atd.

Seznam literatury uvedený na konci práce je bohužel nepřehledně členěn, uvedené odkazy na www stránky jsou obecné, tj. bez možnosti najít, co přesně z těchto informací autorka použila.

Závěrem lze říci, že práce má v sobě obsažen odborný potenciál autorky vyjadřovat se k této věci, ale zpracování její práce obsahuje několik výše uvedených pochybení. Za největší přitom považuji autorčiny rezervy v oblasti práce se zdroji informací, ze kterých ve své práci čerpala. Škoda, že autorce v závěru již nezbyl čas na podrobnější komentář k tématu, kterému se v práci nejvíce věnuje, tedy doporučení pro vytvoření systému vzdělávání mediátorů v ČR.

Moje otázky pro obhajobu autorky zní:

1. Jak si autorka představuje systém možného vzdělávání mediátorů v ČR?
2. Z jakých zdrojů informací autorka ve své práci vycházela a zdůvodnění toho, že je v práci blíže nespecifikovala.

Vzhledem k výše uvedenému navrhuji hodnotit práci stupněm „dobře“. V případě, kdy by autorka při obhajobě výše uvedené nesrovnalosti srozumitelně vysvětlila, mohla bych se přiklonit k hodnocení práce stupněm „velmi dobře“.

V Praze dne 21.6.2009

Andrea Matoušková